

La Magic Line és una agradable escalada de grau moderat, que guanya la vessant est del Gorro Frigi d'una manera prou directa. La roca hi és genial, amb grans còdols cantelluts que formen una mena d'escala invisible que ens mena al cim del Gorro. La màxima dificultat rau en trobar el següent punt d'assegurança, donat que les expansions han pres amb el temps el mateix color que la roca.

· Via: Magic Line

• Zona: Montserrat – Gorros

Dificultat: V+ (D+)Llargària: 150 metres

Grau d'exposició: Mitjà/baixGrau de compromís: Baix

• Equipament: Via equipada amb espits. S'ha de tenir en compte però, que aquests són els originals i es troben **tots en mal estat** (fluixos i rovellats, incloses les reunions)

• Material: 7 cintes exprés.

Orientació: Est
Valoració:***

Aproximació:

Per arribar fins la Gorra Frígia ho podem fer amb el funicular de Sant Joan, que sortint del monestir ens deixa a l'estació superior, des d'allí només hem de prendre el camí de Sant Jeroni direcció cap a la Gorra. Un cop passem la canal entre la Magdalena Superior i el Gorro Frigi veurem un forat característic a la paret. La via comença just al forat.

Veure l'aproximació amb Google-Maps

L1(V+)

La via s'inicia al primer forat que trobem a la paret un cop passada la canal entre la Magdalena Superior i el Gorro Frigi. Ens hem d'enfilar al forat. Un cop dins podem xapar la primera expansió. Per sortir-ne hem de bloquejar braços sobre preses una mica polides, pujar peus, atènyer noves preses i tornar a bloquejar per acabar de sortir. El pas és desagradable i la graduació a la baixa (No obstant el pas es pot fer en Ao) Un cop superat el forat ens resta una agradable escalada de quart grau fins la reunió. 35 metres i 6 espits.

L2(IV)

Sortim de la reunió amunt. Aquesta tirada, la més fàcil de la via, va sempre recte, això ens servirà per anar localitzant els punts d'assegurança (4 a tot el llarg) que queden mimetitzats amb el rocam degut al seu estat d'oxidació. La reunió la farem uns metres a la dreta d'una llastra característica que ens serveix de referència. 25 metres i 4 espits.

L3(V)

Aquesta tirada és compartida amb la via Badalona. Sortirem de la reunió per terreny inclinat en direcció a uns petits desploms. La placa va guanyant verticalitat a mida que ens apropem a aquests. Des de sota sembla més difícil del que realment és. Un cop a sota el desplomet hem de pujar a un llavi, sempre amb bon cantell que ens permet xapar l'espit

que protegeix el pas. Un cop xapat pugem una mica més i travessem cap a l'esquerra un metre i mig i ja podrem xapar la següent expansió. De seguida la placa perd verticalitat i arribem a la reunió. 25 metres i 5 espits.

L4(V)

Sortim de la reunió superant una mini panxeta amb les patates característiques de Gorros. Hem d'estar alerta de no anar cap a la dreta, per on marxa la Badalona i la Snoopy. La nostra línia va recte en lleugera tendència a l'esquerra. Passem per la dreta d'uns vauma on al seu extrem dret hi ha una reunió. Seguim recte amunt, ara per terreny vertical però amb cantell. Les assegurances són difícils de veure entre tant còdol fosc, a més no estan a tocar. El pas clau de la tirada es troba quan creuem una franja on els còdols del conglomerat són menys generosos i la verticalitat més accentuada. Veurem però, un gran còdol marró que sobresurt un xic a l'esquerra, si hi arribem haurem superat el tram clau del llarg. Ara només restaran uns quants metres més suaus fins la reunió. 35 metres i 5 espits.

L5(IV+)

Sortim de la reunió en lleugera diagonal a la dreta; anirem trobant expansions d'altres vies anem a buscar el nas del Gorro i ens hi enfilem, seguim fins al cim per terreny fàcil i fem la reunió a la creu cimera. 35 metres.

Descens:

Anem a buscar la via normal (fites) on hi ha instal·lats uns passamans i cadenes que ens porten cap a la canal entre la Magdalena i el Gorro, que ens mena finalment al camí de sant Jeroni. També és possible rapelar per la via, donat que totes les reunions estan equipades amb dos argolles.

El que més m'ha agradat:

- Fantàstic conglomerat cantellut característic de Gorros.
- Línia directa i de dificultats molt raonables.
- La quarta tirada és més exigent del que pot semblar sobre el paper. Tres factors: verticalitat, distància entre assegurances i sobretot moooolt òxid.

El que no m'ha agradat tant:

- Primer pas de la via un punt desagradable i que desentona amb la resta de l'itinerari.
- Cap expansió està en condicions... Essent una via d'escola potser li caldria una restauració.